

Προσωπικές εμπειρίες από τα Παιδικά Χωριά SOS

του Στέργιου Σιφνιού

Θα ήθελα να εκφράσω το συναίσθημα τιμής που νοιώθω, κατ' αρχάς γιατί βρίσκομαι σε μια εκδήλωση του Σ.Δ.Γ. που πρόκειται να τιμήσει γυναίκες που στην πράξη ασχολήθηκαν και λειτούργησαν και έδρασαν στα κοινωνικά προβλήματα, διαθέτοντας τη ζωή τους ολόκληρη γι' αυτό το σκοπό. Οι γυναίκες αυτές κατάφεραν να μπουν σε αυτό που λέμε κοινωνική δράση. Ασχολήθηκαν με μητέρες ανύπαντρες, μητέρες μόνες, που αγωνιούσαν να μεγαλώσουν τα παιδιά τους, φτωχές οικογένειες, φτωχούς συνανθρώπους μας, ανθρώπους που βρέθηκαν κάτω από τη δίνη φυσικών καταστροφών.

Χαίρομαι που μια φορά θα μπορέσω να εκφράσω δημόσια τη μεγάλη μου τύχη να έχω δίπλα μου έναν άνθρωπο σαν την κ. Μαυροπούλου. Μια γυναίκα, ένας επιστήμονας, ο οποίος ακριβώς ασχολήθηκε με αυτές τις δράσεις, με όλες αυτές τις κατηγορίες των συνανθρώπων μας μέσα από φορείς όπως Νοσοκομεία, μέσα από δράση την εποχή που έγιναν οι καταστροφές στην Καλαμάτα από τους σεισμούς, που όλοι γνωρίζουμε τί έργο άφησε πίσω της εκεί και κυρίως από την καθαρά εθελοντική δράση της μέσα από τα παιδικά χωριά SOS.

Την κ. Μαυροπούλου τη γνώρισα μόλις τελείωσα το στρατιωτικό, κοινωνικός λειτουργός τελείως άπειρος. Κλήθηκα να αναλάβω ως Διευθυντής του πρώτου Παιδικού Χωριού SOS. Του πρώτου, που σημαίνει ότι ήταν και ένα Παιδικό Χωριό που κανείς δεν ήξερε τί ήταν. Ούτε η κοινωνία της Ελλάδος ήξερε, αλλά ούτε κι εμείς. Καταλαβαίνετε λοιπόν η βουτιά στα βαθιά νερά τί επικίνδυνη που ήταν. Εάν λοιπόν δεν υπήρχε ένα σωσίβιο δίπλα μου που να λέγεται Μαυροπούλου, φοβάμαι ότι δεν θα ήμουν εδώ αυτή τη στιγμή, και δεν θα ήμουνα καν στα Παιδικά Χωριά.

Η κ. Μαυροπούλου έχει κάποιο μεγάλο προτέρημα. Κατ' αρχάς έχει πολύ γερές πλάτες, πολύ πιο γερές από πολλούς άνδρες. Πλάτες, που ούτε την ευθύνη φοβήθηκε ποτέ ν' αναλάβει, ούτε φοβήθηκε την κούραση, τη σωματική ή την ψυχική. Θα της θυμίσω πόσες φορές ξενυχτήσαμε τα βράδια έχοντας τις αγωνίες παιδιών που είτε είχανε

κάποιο ιατρικό πρόβλημα, είτε ήταν παιδιά που δεν ήταν στο Χωριό εκείνες τις ώρες, έφηβοι, είχαν φύγει, και πόσο ήμασταν δίπλα στο τηλέφωνο να μου συμπαραστέκεται στην προσπάθειά μου και στην αγωνία μου να βρω λύση στα προβλήματα αυτά.

Ένα κομμάτι λοιπόν είναι πολύ προσωπικό, αφορά εμένα, αφορά τη στήριξη μου από αυτή τη γυναίκα, που στα πρώτα μου βήματα, αλλά κυρίως στα πρώτα βήματα ενός οργανισμού που σήμερα τον ακούτε και τον γνωρίζετε, αλλά τότε ήταν πραγματικά στο πουθενά, μπόρεσε να μας στηρίξει και να κρατηθούμε.

Το δεύτερο κομμάτι είναι η στήριξη της σε κάποιες άλλες ηρωίδες γυναίκες, που είναι οι μητέρες SOS. Το έργο τους είναι απίστευτα μεγάλο. Ένα έργο που μόνο μια γυναίκα με το μητρικό ένστικτο και τις μητρικές δυνατότητες θα μπορούσε να αντιμετωπίσει. Όση βοήθεια και αν τους δίνουμε, και όσο κοντά τους και αν ήμαστε, αυτές οι γυναίκες προσφέρουν τα απίθανα. Η κ. Μαυροπούλου έχει βάλει ένα μεγάλο θεμέλιο μαζί με όλη την άλλη ομάδα που είναι κοντά της, με το να στηρίξει αυτές τις γυναίκες.

Επίσης θα ήθελα να πω ότι υπήρξε μια πολύ σημαντική στήριξη για τον ρόλο του κοινωνικού λειτουργού. Οι κοινωνικοί λειτουργοί προσφέρουν ένα μεγάλο έργο, αλλά χρειάστηκαν και χρειάζονται ακόμα στην πράξη στήριξη όσον αφορά το έργο τους. Δεν μιλάω για τα οικονομικά και τα επαγγελματικά δικαιώματα. Η κ. Μαυροπούλου ήταν ο άνθρωπος που, άσχετα με τις συλλογικές προσπάθειες, δούλεψε πάρα πολύ ατομικά στο να στηρίξει το ρόλο του κοινωνικού λειτουργού στην πράξη, και τα Παιδικά Χωριά SOS ευτυχώς έχουν αρκετούς κοινωνικούς λειτουργούς να στηρίξουν τις προσπάθειές τους.

Θα ήθελα δημοσίως να ευχαριστήσω την κ. Μαυροπούλου, να δώσω θερμά συγχαρητήρια γι' αυτή τη βράβευση η οποία της ανήκει, της αξίζει, όπως επίσης βέβαια να συγχαρώ και την κ. Παπαδημητρίου που επίσης είναι ένα πολύ σημαντικό πρόσωπο στο χώρο το δικό μας.